

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๔๙-๕๐๐๐ ภายใน ๑-๕๖๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๖๕๘-๐๓๑๑

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ASTVผู้จัดการสุดสัปดาห์ ฉบับประจำวันที ๒๑ - ๒๗ เดือนมิถุนายน พ.ศ.๒๕๕๗ หน้า ๕๒-๕๓

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูก็ได้

อวสาน...‘แท็บเล็ต’ ประชานิยมจอมปลอม

นโยบายประชานิยมโครงการ 1 คอมพิวเตอร์พกพา (แท็บเล็ต) ต่อ 1 นักเรียนส่อแว่วรุ่งโรจน์มาตั้งแต่คณะรักษาความสงบแห่งชาติ(คสช.)เข้ามาทำหน้าที่บริหารประเทศ โดย พล.ร.อ.ณรงค์ พิพัฒนาศัย ผู้บัญชาการทหารเรือ (ผบ.ทร.) รองหัวหน้า คสช.ในฐานะหัวหน้าฝ่ายสังคมจิตวิทยา ได้สั่งการให้ชะลอและยุติกระบวนการดำเนินการทุกอย่างในโครงการแท็บเล็ต ทั้งที่ค้างเติ่งของปีงบประมาณ 2556 ในโซนที่ 4 ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 (ภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ) วงเงิน 1,170 ล้านบาท รวมถึงโครงการแท็บเล็ตของปีงบประมาณ 2557 ที่ได้เตรียมงบประมาณไว้แล้วกว่า 5,800 ล้านบาทด้วย

ขณะเดียวกัน หัวหน้าฝ่ายสังคมฯ ได้ให้ 10 หน่วยงาน ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร สำนักงานการศึกษา เมืองพัทยา กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ สถาบันการพลศึกษา และสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ไปสรุปข้อดี ข้อเสียของโครงการ และรวบรวมผลงานวิจัยต่างๆ มาเป็นข้อมูลเสนอ และให้โจทย์แก่ 10 หน่วยงานไปคิดมาโครงการใหม่มาเสนอว่าจะทำอะไรหากไม่แจกแท็บเล็ตจะนำเงินไปทำอะไรที่จะเกิดประโยชน์ในเรื่องของคุณภาพการศึกษา

ย้อนรอยมหากาพย์โครงการแท็บเล็ต...เป็นแนวคิดตั้งแต่สมัยรัฐบาล พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ที่เริ่มขายฝันจนมาก่อตัวเป็นรูปเป็นร่างได้เมื่อส่งน้องสาว น.ส.ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร มาลงเล่นการเมืองและชูการแจกแท็บเล็ตเป็นนโยบายขายฝันของพรรคเพื่อไทย (พท.) และคงไม่ผิดหากจะบอกว่านโยบายนี้เป็น 1 ในโครงการประชานิยม เช่นเดียวกับโครงการจำนำข้าว ที่ทำให้พรรคเพื่อไทย ได้รับเสียงเลือกตั้ง

ถล่มหลายก๊อตัวเป็นรัฐบาล น.ส.ยิ่งลักษณ์

แต่ต้องยอมรับความจริงว่า โครงการแจกแท็บเล็ตส่อแว่วได้ประโยชน์ไม่คุ้มเงินมหาศาลที่ต้องเสีย ตั้งแต่เริ่มแจกครั้งแรกให้กับนักเรียนระดับประถมศึกษา ปีที่ 1 ในปี 2555 ใช้งบประมาณ 2,000 กว่าล้านบาท ให้ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร หรือ ไอซีที เป็นผู้จัดซื้อก็มีปัญหาตั้งแต่จัดซื้อล่าช้าและมีเสียงคัดค้านการดำเนินการ เพราะมองว่าส่งผลกระทบต่อเด็กโดยเฉพาะปัญหาทางสุขภาพ แม้ว่าในสมัยนั้นจะมีความพยายามให้ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (มศว) เป็นหน่วยงานกลางทำหน้าที่วิจัยผลดีผลเสีย เพื่อการันตีคุณภาพและเพื่อความสบายใจของผู้คัดค้าน

แต่ความจริงก็ย่อมเป็นความจริง เพราะปรากฏว่าแท็บเล็ตที่สั่งซื้อไปไม่มีประสิทธิภาพ แบตเตอรี่ไม่เก็บไฟ ศูนย์ซ่อมหาย ความพร้อมของโครงสร้าง เช่น โครงข่ายอินเทอร์เน็ต และในพื้นที่ทางไกลไม่มีไฟฟ้า ทำให้แท็บเล็ตที่แจกไปมีค่าไม่ต่างกับกระดานชนวน เหล่านี้เป็นสิ่งที่ออกมาตบหน้ารัฐบาลในเวลานั้น

ต่อมาในปีที่ 2 ปีงบประมาณ 2556 ได้เพิ่มแจกให้นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพิ่มเติมอีกระดับชั้นปีงบประมาณสูง 3,000 กว่าล้านบาท แต่จนป่านนี้เด็กเลื่อนชั้น ป.2 และ ม.2 ของปีการศึกษา 2557 ก็ยังไม่ได้ใช้แท็บเล็ต และมีการเปลี่ยนรูปแบบจัดซื้อโดยให้ สพฐ.เป็นเจ้าภาพรับมอบอำนาจแทนอีก 9 หน่วยงานจัดซื้อจัดจ้างผ่านระบบอี-ออกซันใน 4 โซน แต่ถึงเวลานี้ดำเนินการสำเร็จไปอย่างหืดขึ้นคอเพียง 3 โซน

กล่าวคือ โซนที่ 1 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (ภาคกลางและภาคใต้) และโซน 2 ของนักเรียนชั้น ป.1 (ภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ) ที่แม่ต้องยกเลิกสัญญา กับบริษัท เลิร์นเอ็น อินเทอร์เน็ต คอนโทรล จำกัด ไปก่อนหน้า เพราะบริษัทไม่สามารถจัดส่งเครื่องได้ตามสัญญา

แต่ก็เพิ่งทำการอี-ออกชันใหม่ โซน 1 บริษัท ไฮเออร์อิเล็กทรอนิกส์ แอพพลายแอนซ์ จำกัด ชนะประมูล ส่วนโซนที่ 2 บริษัท ไทยทรานสมิซชันอินดัสตรี ชนะประมูล

ด้านโซนที่ 3 ของนักเรียน ม.1 และครู (ภาคกลางและภาคใต้) มีปัญหาเรื่องเรียนว่าสื่อข้อมูลจนบริษัท สุปริม ดิสทริบิวชั่น (ไทยแลนด์) จำกัด ต้องมีการยื่นอุทธรณ์ ร้องทุกข์ และตรวจสอบกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างจนสามารถกลับมาดำเนินการต่อได้

โดยขณะนี้ทั้ง 3 โซน อยู่ระหว่างการทยอยส่งเครื่องให้ถึงมือนักเรียน

สุดท้ายคือโซนที่ 4 ระดับม.1 (ภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ) สพฐ.ต้องยกเลิกสัญญาเพราะบริษัท ที่ชนะการประมูลไม่สามารถจัดส่งแท็บเล็ตได้ตามเวลาที่กำหนด ต้องถอยหลังไปเริ่มต้นนับหนึ่งใหม่

สุดท้าย...ไม่ว่าโซน 4 ที่คาราคาซัง หรือกระทั่งความหวังที่จะจัดซื้อในปีงบประมาณ 2557 ที่มีการตั้งงบประมาณไว้รอสูงถึง 5,800 ล้านบาทและจัดทำร่างขอบเขตงาน หรือที่ไออาร์ไว้เรียบร้อยแล้วก็เป็นอันพับแฟ้มโครงการปิดตาย

เป็นไปตามกระแสข่าวออกมาก่อนหน้านี้ว่า คสช.ให้ยุติโครงการแท็บเล็ตถาวรและจะให้ คสช.ทำเรื่องขอเปลี่ยนแปลงงบประมาณปี 2556-2557 รวมกว่า 6,970 ล้านบาท เพื่อทำโครงการอื่นที่เกิดประโยชน์ต่อนักเรียนและการศึกษา

ทุกอย่างกระจางชัดทันทีที่นางสุทธศรี วงษ์สมาน ปลัด คสช.ในฐานะปฏิบัติหน้าที่รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (ศธ.) เปิดเผยภายหลัง หัวหน้าฝ่ายสังคมฯ ได้เชิญ คสช. และ 10 หน่วยงานที่เข้าไปหารือการดำเนินการแท็บเล็ต โดยพิจารณาจากข้อมูลตั้งแต่เริ่มโครงการปีงบประมาณ 2555 จนถึงปัจจุบันและข้อคิดเห็นที่หน่วยงานเสนอและมีมติยุติโครงการแท็บเล็ตทั้งหมด และนางบประมาณไปทำโครงการที่เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนเป็นหลัก อาทิ โครงการห้องเรียนอัจฉริยะ หรือ ห้องเรียนสมาร์ตคลาสรูม อี-เลิร์นนิ่ง ซึ่งทำให้นักเรียนหมุนเวียนมาใช้ จะเกิดประโยชน์ในวงกว้างมากกว่า

ขณะเดียวกัน มีการแสดงความคิดเห็นอย่างกว้างขวางด้วยว่านักเรียนทุกคนไม่จำเป็นต้องได้รับแจกแท็บเล็ตเป็นของตนเอง เพราะใช้แท็บเล็ตเรียนเพียงแค่ 1-2 ชั่วโมงต่อวันเท่านั้น จึงถือว่าไม่คุ้มค่า และไม่เหมาะสมที่จะจัดซื้อให้แก่นักเรียนทุกคน ขณะเดียวกันยังเห็นว่าแท็บเล็ตไม่เหมาะสมที่จะนำมาใช้สอนนักเรียนตลอดเวลา ควรใช้ในการเรียนการสอนบางชั่วโมงเท่านั้น ในคุณภาพของเครื่องเนื่องจากมีราคาถูก เพราะราคาต่อเครื่องต่ำกว่า 3,000 บาท จึงทำให้แท็บเล็ตมีคุณภาพต่ำ อายุใช้งานสั้นเพียงแค่ 3 ปีเท่านั้น และไม่คุ้มค่าเมื่อต้องมีการซ่อมแซม

ปัญหาที่ถูกหยิบขึ้นมามีวาทะ สอดคล้องและเป็นไป

ในทิศทางเดียวกันว่า เงินมหาศาลที่ทุ่มลงไปกับแท็บเล็ต กับผลที่ไปสู่ตัวเด็กดูท่าจะได้ประโยชน์ไม่คุ้มกับเงินเท่าไรนัก เพราะแม้แต่ผลติดตามโครงการแท็บเล็ต ปี 2555 ของนักเรียน ป.1 ของผู้ตรวจราชการ ศธ.ก็สะท้อนปัญหาได้ชัด โดย นายวัชรินทร์ จำปี ผู้ตรวจราชการกระทรวงศึกษาฯ ประจำเขตตรวจราชการ 17-18 ในพื้นที่จังหวัดเหนือ เปิดเผยว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ โดยเฉพาะระดับโรงเรียนประถมศึกษา และโรงเรียนขนาดเล็ก ในพื้นที่ห่างไกล ไม่มีความพร้อมรองรับเพียงพอจะมีปัญหาในการใช้แท็บเล็ตค่อนข้างมาก เพราะเด็กเล็กยัง ไม่มีความสามารถในการเก็บรักษาดูแลเครื่อง ขณะที่ยังมีปัญหาขาดแคลนครู โดยเฉพาะขาดครูที่มีความรู้ทางไอซีที มาสอนเด็กรวมถึงมาทำหน้าที่ดูแลรักษาเครื่อง ปัญหาแบตเตอรี่ ที่ไม่สามารถเก็บไฟได้นาน โรงเรียนไม่มีความ

พร้อมรองรับไม่มีเครือข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง ทำให้ไม่สามารถใช้งานแท็บเล็ตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ช่วงเวลาจากนี้ สฟฐ. ต้องมาทำการบ้านอย่างหนักเพื่อเตรียมเสนอโครงการใหม่ทดแทนและต้องนำบทเรียนในการวางแผน ซึ่ง นายกมล รอดคล้าย รองเลขาธิการ กพฐ. บอกว่า ในอนาคตการพัฒนาไอซีทีเพื่อการศึกษาไม่ใช่ให้ความสำคัญแต่ฮาร์ดแวร์เท่านั้น แต่จะให้ความสำคัญในเรื่องของเนื้อหา และการเชื่อมโยงกับเครือข่ายความรู้บนอินเทอร์เน็ตต่าง ๆ เพื่อให้การใช้ไอซีทีเพื่อการศึกษาทำได้เต็มประสิทธิภาพ และเตรียมครูให้พร้อมสำหรับใช้ไอซีทีในการเรียนการสอน ซึ่ง 10 หน่วยงานที่มีงบฯ จัดซื้อแท็บเล็ต มีความเห็นตรงกันว่าโครงการใหม่ควรเป็นลักษณะของห้องเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนทุกระดับชั้นได้ใช้แท็บเล็ตร่วมกัน โดยจะเสนอให้หัวหน้าฝ่ายสังคมฯ พิจารณา 4 รูปแบบ ได้แก่ **สมาร์ตคลาสรูม สมาร์ตฮูล อี-เลิร์นนิ่ง และสมาร์ตไลบรารี** โดยวันที่ 23 มิถุนายนนี้ สฟฐ.จะหารือ ร่วมกับ 10 หน่วยงานที่มีงบฯ ประมาณจัดซื้อแท็บเล็ต กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร(ไอซีที) ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ (เนคเทค) และอาจารย์จากมหาวิทยาลัยที่มีความเชี่ยวชาญด้านไอซีที มาให้คำแนะนำว่าควรเป็นห้องเรียนลักษณะใด แต่แนวโน้มคาดว่าฝ่ายสังคมฯ จะให้ความสนใจและอาจตัดสินใจเลือกจัดทำสมาร์ตคลาสรูม

นายกมล ระบุด้วยว่า เบื้องต้น สฟฐ.ได้ประเมินค่าใช้จ่ายในการจัดทำสมาร์ตคลาสรูมแบบมาตรฐานทั่วไป 1 ห้องต่อ 1 โรงเรียน โดยใช้งบประมาณปี 2557 จำนวนกว่า 5,800 ล้านบาท จะสามารถทำสมาร์ตคลาสรูมได้ 15,000 ห้อง แต่หากรวมงบของปี 2556 จำนวน 1,170 ล้านบาทมาด้วยจะสร้างเพิ่มได้อีก 4,000 ห้องรวมเป็น 19,000 ห้อง โดยราคาต่อห้องเริ่มที่ห้องขนาด 20 เครื่อง ประมาณ 2.5 แสนบาท ขนาด 30 เครื่อง ประมาณ 3.5 แสนบาท ขนาด 40 เครื่อง ประมาณ 4.5 แสนบาท และขนาด 50 เครื่อง ประมาณ 5.4 แสนบาท อย่างไรก็ตาม ที่สุดต้องรอ คสช.ชุดใหญ่ชี้ขาดอีกครั้ง และ สฟฐ.จะเสนอ คสช.และสำนักงบประมาณเพื่อขอกันงบประมาณเหลือปี 2556 และขอเปลี่ยนแปลงงบประมาณ 2557 เพื่อดำเนินการรวมไปถึงขออนุมัติเปลี่ยนชื่อโครงการ โดยอาจจะใช้ชื่อโครงการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา หรือ โครงการพัฒนาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา เป็นต้น

คำสั่ง คสช.ยุติโครงการแท็บเล็ตในคราวนี้คงถูกใจ

ใครหลายคนที่ไม่เห็นดีด้วยมาแต่ต้น เพราะมองว่าเม็ดเงิน
มหาศาลที่ทุ่มไปได้ไม่สมประโยชน์ เห็นได้จากข้อมูลผล
วิจัยต่างๆ ที่ปรากฏมาตอกย้ำ และแม้ว่าการใช้เทคโนโลยีเพื่อ
การศึกษาจะเป็นเรื่องที่ควรพัฒนาในยุคนี้ แต่ก็คงไม่ใช่แค่
เรื่องการให้เด็กต้องมีแท็บเล็ตประจำตัว แต่ต้องพลิกแพลง
ทำโครงการพัฒนาโครงการอื่นๆ ที่จะเกิดประโยชน์ต่อเด็ก
ในวงกว้างได้ ดังนั้น จากนั้นคงต้องฝากความหวัง คสช.ที่จะเลือก
สรรโครงการเพื่อเด็กและการศึกษาชาติได้อย่างแท้จริง ■

● โดย...ทีมข่าวการศึกษา ●